

Wersja zanonimizowana

Tłumaczenie

C-300/24-1

Sprawa C-300/24 [Meyervibert]ⁱ

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym

Data złożenia:

26 kwietnia 2024 r.

Oznaczenie sądu odsyłającego:

Cour de cassation (Luksemburg)

Data wydania postanowienia o wystąpieniu z wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym:

25 kwietnia 2024 r.

Strona skarżąca:

MY

IX

Strona przeciwna:

Caisse pour l'avenir des enfants

Okoliczności faktyczne charakterystyczne dla niniejszej sprawy C-300/24:

Skarżący, matka i ojczym dziecka, w odniesieniu do którego cofnięto prawo do wypłaty dodatku rodzinnego na podstawie art. 269 i 270 luksemburskiego Code de la sécurité sociale (kodeks zabezpieczenia społecznego), zmienionych na mocy ustawy z dnia 23 lipca 2016 r., zamieszkują wspólnie we Francji.

Zarzuty oparte na prawie Unii są identyczne w sprawach od C-297/24 do C-306/24.

ⁱ Nazwa niniejszej sprawy ma charakter fikcyjny. Nie odpowiada ona rzeczywistej nazwie ani rzeczywistemu nazwisku żadnej ze stron postępowania.

Pytania prejudycjalne są identyczne we wszystkich sprawach od C-296/24 do C-307/24.

Uzasadnienie postanowienia odsyłającego (zatytułowane „Odpowiedź Cour de cassation”) jest identyczne we wszystkich sprawach od C-296/24 do C-307/24, z wyjątkiem fragmentu odnoszącego się do zaskarżonego wyroku, który w niniejszej sprawie C-300/24 brzmi następująco (strony 6 i 7 postanowienia odsyłającego):

„Stosując to kryterium, sąd apelacyjny – w uzasadnieniu decyzji o odebraniu prawa do dodatku rodzinnego –

- orzekł w sposób dorozumiany, lecz niewątpliwy, że dowody na istnienie małżeństwa pomiędzy pracownikiem przygranicznym a matką dziecka oraz na istnienie wspólnego miejsca zamieszkania pracownika przygranicznego, jego małżonki i dziecka, rozpatrywane odrębnie lub łącznie, nie pozwalają na wykazanie, że warunek ten został spełniony,
- uznał, że oboje rodzice biologiczni dysponowali środkami, aby zapewnić utrzymanie dziecka, jako że matka prowadziła działalność zawodową, a ojciec, któremu przysługuje prawo do zakwaterowania dziecka i osobistej styczności z dzieckiem, był zobowiązany do zapłaty alimentów w wysokości 80 EUR na podstawie orzeczenia rozwodowego z dnia 2 grudnia 2009 r., przy czym ewentualny problem z wywiązywaniem się z obowiązku zapłaty tych alimentów nie wynikał z akt sprawy, stwierdzając w związku z tym, że „to biologiczni rodzice pokrywają w całości koszty utrzymania dziecka bez pomocy [ze strony skarżącego w postępowaniu kasacyjnym]”,
- orzekł, że stwierdzenia tego nie podważa okoliczność, iż wspólne miejsce zamieszkania stanowi własność MY i że to on płacił za energię elektryczną i ubezpieczenie związane z prowadzeniem pojazdu przez dziecko pod opieką, jako że „okazjonalne pokrywanie pewnych wydatków lub udostępnianie do użytku nie tylko dziecku, lecz również jego małżonce, domu, który stanowi miejsce zamieszkania małżonków, nie jest w stanie wykazać w sposób wymagany prawem, że utrzymuje on swoją pasierbicę”.